

Усладителны и бѣлизнявы падахъ луннытъ лучы на древній лѣсъ посветенъ на Цибелѣ; великолѣпны дървета, постары отъ сѣко предаіе, стрѣлѣхъ предѣлгы сѣнки по муравытъ, когато звѣздытъ мълчеливы и неусыпны са искрѣяхъ презъ листовнытъ мѣтъ клонове. Бѣлизната на малкія храмъ, който лежеше посрѣдъ лѣса и са засѣняваше отъ неосвѣтенъ листакъ, представяше едно непредвидено и живописно зрѣлище, защото докарваше на умъ цѣлѣта на посвещеніето на лѣса, неговата святость, неговата важность свещенна и благочестива.

Между туй Каланъ серіозенъ и покровителствованъ отъ сѣнкытъ на дърветата пристѣпваше на прысты къмъ храма, и като си отваряше пѣть презъ гѣстытъ шубрькы който достигвахъ доро до раменѣтъ му устрои си въ тѣхъ едно гнѣздо сгодно за сгледателство. Той са расположи тѣй што имаше отъ предѣ си храма, а отдирѣ дърветата, и никой но можеше да го открие освѣнь който бы знаалъ че ся крые тамъ. Дълбока тишина царуваше по мълчеливата пустынность на лѣса, и не са чуваше освѣнь отъ края на лѣса и слабо шумѣтъ на поклонницытъ на винопродавницытъ и веселата музыка, въ която намѣрвахъ удовелствіе тогасъ, какъто и днесъ, въ лѣнытъ ноцы празнытъ гражданы, който са расхождахъ по пѣтищата и търсахъ прохлада подѣ тихата свѣтлина на луната.

Отъ по высокото мѣсто на лѣса и отъ празнытъ мѣста помежду дърветата са виждаше далечъ неподвижната и свѣтлива повърхность на морето и къмъ стрѣмното крайморіе бѣлыя градъ Стабія, и околнытъ тъмны горы който стѣрчяхъ подѣ възхитителното онуй небе. Въ тѣзи минута голѣмыйтъ образъ на Арбака, който отиваше у Диомедовы, са подаде у единъ жгълъ на лѣса; въ сщщото време и Апкидъ заминуваше предѣ него бърже като отиваше да са срѣшне съ Олиноа въ лѣса.

— Е? Апкиде, рече Арбакъ, който заведнажъ позна жреца на Изида, въ послѣдната ни срѣща ты бѣше ми врагъ. Азъ пожелахъ отъ тогасъ за да та видѣж и да свѣржж пакъ пріятелство съ мой ученикъ.

Отскочи Апкидъ щомъ чу умразныя му гласъ, и като са обържж изгледа египтянина съ неисказанна горчевина и презрѣніе.

— Коварный шарлатане! пзвика той най подирѣ, то ты си са отървалъ былъ отъ гроба, който бѣ са отворилъ отпредѣ ти? но не мысли че можешъ да ма измамишъ пакъ и да ма оплетешъ въ гнуснытъ си мрежы! убійца! азъ са обрѣжихъ вече срѣщо лукавствата ти.